

skarpt som muligt godtgjør Nødvendigheden af en saadan Stats Paalæggelse; det er nødvendigt, at han viser os, at der er Trang forhaanden til at tilveiebringe disse Midler, og at den Naade, hvorpaa han foreslaaer at tilveiebringe dem, er den lempeligste og bedste; thi vor Opgave er jo ikke simpelthen at skaffe Statskassen saa store Indtægter som muligt, men det er, vel at afvæie Statskassens Behov, og da at sørge for, at de Skatteyndende ikke blive stærkere bebyrdede end nødvendigt. Dette synes mig at være en Hovedsandsbed, at være den første Grundsætning, som maa følges ved Forholdet mellem Regjeringen og en skattebevilgende Forsamling, naar Forslag af denne Art fremkomme. Det forekommer mig imidlertid, at denne første Fordring i det foreliggende Tilfælde ikke er bleven strengt opfyldt fra Regjeringens Side; thi i det Foredrag, hvormed den høitærede Finantsminister foreslagde dette Lovforslag, tog han, hvis jeg ikke mindes feil, ikke Hensyn dertil, hvorimod han vel ved flere Leiligheder har berørt adskillige Omstændigheder, som kunne gjøre en større Indtægt ønskelig eller nødvendig, ligesom der ogsaa af flere ærede Rigsdagsmænd ved forskjellige Leiligheder er omtalt, at de ansaae en Skat som denne for at være uundgaaelig; men Bevist herfor savner jeg endnu aldeles i vore Forhandlinger. Vi have havt et Lovforslag af lignende Art til Behandling tidligere; men dengang var Forholdet et ganske andet, det var i en Krigstilstand, i hvilken vi kunde indsee, at Staten vilde behøve store overordentlige Hjælpekilder, og i hvilken det maatte indrommes, at, naar saadanne store Hjælpekilder skulde staves, saa vilde de næppe ad anden Bei kunne tilveiebringes paa en billig og retfærdig Naade. Efter denne Tid ere vi imidlertid gaaede over til en Fredstilstand, i hvilken vi vel endnu føle Krigens Efterveer, men hvor vi dog kunne see hen til en roligere, en mere i Ligevægt værende Fremtid. Det er vistnok af største Vigtighed, at vi, forudsat at Forholdene, som der synes at være Udsigt til, ordne sig saaledes, at en virkelig fredelig Tilstand kommer til at indtræde og bestaae i en Række af Aar, nu for Alvor opkaste det Spørgsmaal: ere de Hjælpekilder, som Sta-

ten nu er forsynet med, i Virkeligheden utilstrækkelige, er det virkelig nødvendigt, at vi stræbe at berede en ny Hjælpekilde? For at kunne besvare dette Spørgsmaal maatte der egentlig gaae en meget omfattende Underfølgelse forud, som det neppe kan være Stedet her at gaae nøiagtigt ind paa. Den simple Betragtning af det foreliggende Forslag til Finantsloven synes snarere at vidne mod en saadan Nødvendighed, end for den; thi vel er dette Forslag forelagt med en Underballance af over 5 Millioner Rigsbankdaler; men det vil erindres, at af denne Sum ere de 3 Millioner Rigsbankdaler en aldeles extraordinair Udgift i Anledning af en Gjæld, som skal indfries, til hvis Convertering vi allerede have vedtaget en Lov, og disse falde altsaa bort; det vil dernæst erindres, at der er beregnet, vistnok lavt, en Indtægt, som ikke er opført i Finantsloven, af 1 Mill. Rbd. fra Hertugdømmet Slesvig; der synes saaledes altsaa kun at staae lidet over 1 Mill. Rbd. tilbage, og jeg troer vel, med Hensyn til, at Bidragene fra Holsteen og Lauenborg til forskjellige fælles Statsforordninger aldeles ikke ere tagne med i Betragtning, at man nok kan sige, at det ikke er usandsynligt, at et saadant Bidrag, som med Rette kan fordres, og som vi haabe ikke vil savnes i de fremtidige Finantslove, kan ventes, hvorved denne manglende Million Rigsbankdaler kan dækkes. Jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at der er et af Ministerierne, for hvilket Udgifterne staae opførte med henved 1 Mill. Rbd. over de ordinære Udgifter, nemlig Krigsministeriet; og naar vi tage alle disse Forhold i Betragtning, skulde man altsaa synes, at vi endda ikke stode saa daarlige. Det er nu aldeles vist, at selve Regjeringen synes at have erkjendt, at der i det foreliggende Finantsaar ikke er nogen Trang til en ny Skat, idet den har foreslaaet, at Skatten først skulde optræves om et Aar; det bliver derfor Pligt at undersøge, hvorvidt der er nogen Sandsynlighed for, at man om et Aar eller i de Aar, der følge næst efter det foreliggende, vil komme til at trænge til en saadan Skat. Denne Underfølgelse, mine Herrer! er overordentlig vanskelig at føre, da det jo for en stor Deel vil afhænge af, hvorledes Forholdene mellem de enkelte